

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0161/2014

6.3.2014

POROČILO

o poročilu EU o usklajenosti politik za razvoj za leto 2013
(2013/2058(INI))

Odbor za razvoj

Poročevalec: Charles Goerens

PR_INI

VSEBINA

Stran

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	8
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	9

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o poročilu EU o usklajenosti politik za razvoj za leto 2013 (2013/2058(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 9 in 35 Skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic v okviru Sveta ter Evropskega parlamenta in Komisije o razvojni politiki Evropske unije: „Evropsko soglasje“¹,
 - ob upoštevanju člena 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki potrjuje, da mora Unija upoštevati cilj razvojnega sodelovanja pri politikah, ki jih izvaja in ki lahko vplivajo na države v razvoju,
 - ob upoštevanju zaporednih sklepov Sveta, dveletnih poročil Komisije in resolucij Evropskega parlamenta v zvezi z usklajenostjo politik za razvoj, zlasti svoje resolucije z dne 25. oktobra 2012 o poročilu EU za leto 2011 o usklajenosti politik za razvoj²,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije o akcijskem načrtu EU za obdobje 2010–2015 o enakosti spolov in krepitvi vloge žensk (SEC(2010)0265) in sklepov Sveta z dne 14. junija 2010 o razvojnih ciljnih tisočletja, v katerih je potrdil zadevni akcijski načrt EU,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta Komisije o usklajenosti politik za razvoj v letu 2013 (SWD(2013)0456),
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj (A7-0161/2014),
- A. ker je v strateškem okviru in akcijskem načrtu EU za človekove pravice in demokracijo, ki je bil sprejet leta 2012, zapisano, da bo EU brez izjeme delovala v korist človekovih pravic na vseh področjih svojega zunanjega delovanja;
- B. ker je evropska vizija na podlagi solidarnosti – ki ne temelji na domnevi, da obstaja kakršna koli neskladnost med ciljem odpravljanja revščine v Evropski uniji in zunaj nje – edina možnost za preseganje navzkrižij interesov med različnimi politikami Unije in uskladitev teh politik z obveznostmi na področju razvoja;
- C. ker je usklajenost politik za razvoj odslej priznana kot obveznost in se obravnava kot celostno orodje politike in proces, katerega namen je vključiti številne razsežnosti razvoja v vse faze oblikovanja politik;
- D. ker imajo vse politike Unije zunanji vpliv, jih je treba zasnovati tako, da bo mogoče z njimi zadovoljiti trajne potrebe držav v razvoju glede boja proti revščini, zagotavljanja socialne varnosti in dostojnega dohodka ter ohranjanja temeljnih človekovih pravic

¹ UL C 46, 24.2.2006, str. 1.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0399.

skupaj z ekonomskimi in okoljskimi pravicami;

- E. ker mora usklajenost politik za razvoj temeljiti na priznavanju pravice države ali regije, da demokratično določi lastne politike, prednostne naloge in strategije za zagotovitev preživetja prebivalstva;
- F. ker mora Unija prevzeti resnično vodilno vlogo na področju spodbujanja usklajenosti politik za razvoj;
- G. ker v obstoječem evropskem razvojnem okviru primanjkuje učinkovitih mehanizmov za preprečevanje neskladij, do katerih prihaja zaradi politik, ki jih vodi Unija, ali za odpravljanje teh neskladij;
- H. ker je Evropski parlament sicer dosegel napredek pri spremljanju politik, ki pomembno vplivajo na razvoj, vendar ima pred seboj še dolgo pot, da bi zagotovil optimalno usklajenost in preprečil nekatere nedoslednosti ter tako polno odigral institucionalno vlogo, ki mu je podeljena;
- I. ker mora v okviru za obdobje po letu 2015 usklajenost politik za razvoj temeljiti na delovanju, usmerjenem v skupno, vendar različno odgovornost, saj je tako delovanje ugodna podlaga za vključujoč politični dialog;
- J. ker je treba upoštevati ugotovitve, ki temeljijo na izkušnjah držav članic Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, zlasti delo, ki ga je opravila enota za usklajenost politik za razvoj, ki deluje v njenem generalnem sekretariatu;
- K. ker je skladnost politik za razvoj in programov pomoči držav članic EU pomemben del programa usklajenosti politik za razvoj; ker je ocenjeno, da bi lahko z zmanjšanjem stroškov transakcij letno privarčevali kar 800 milijonov EUR, če bi EU in njene države članice osredotočile svoja prizadevanja za pomoč na manj držav in dejavnosti;
- L. ker učinkovitost politike EU za razvoj ovirata razdrobljenost in podvojenost politik in programov za pomoč po državah članicah; ker bi z bolj usklajenim pristopom po vsej EU zmanjšali upravno breme in s tem povezane stroške;
- M. ker Sklad Združenih narodov za prebivalstvo v svojem globalnem poročilu mednarodne konference o prebivalstvu in razvoju za obdobje po letu 2014 (*ICPD Beyond 2014 Global Report*) z dne 12. februarja 2014 poudarja, da mora biti varovanje žensk in mladostnikov, ki so žrtve nasilja, prednostna naloga v okviru mednarodne agende za razvoj;

Uveljavljanje usklajenosti politik za razvoj

- 1. predlaga vzpostavitev arbitražnega mehanizma pod okriljem predsednika Evropske komisije, da se zagotovi usklajenost politik za razvoj, in meni, da bi moral v primeru razhajanj med različnimi politikami Unije predsednik Komisije v celoti prevzeti svojo politično odgovornost glede glavnih usmeritev ter sprejeti odločitev in pri tej upoštevati zaveze, ki jih je Unija sprejela na področju usklajenosti politik za razvoj; ocenjuje, da bi bilo po fazi opredelitve problemov mogoče predvideti reformo postopkov odločanja v

okviru služb Komisije in na ravni njihovega medsebojnega sodelovanja;

2. poziva Evropsko unijo, države članice in njihove partnerske institucije, naj si prizadevajo za to, da bo novi okvir za obdobje po letu 2015 vključeval cilj v zvezi z usklajenostjo politik za razvoj, ki bo omogočil izoblikovanje zanesljivih kazalnikov za merjenje napredka donatorjev in držav partneric ter oceno učinka različnih politik na razvoj, zlasti z uporabo „drobnogleda usklajenosti politik za razvoj“ pri ključnih vprašanjih, kot so rast prebivalstva, svetovna prehranska varnost, nezakoniti finančni tokovi, migracije, podnebje in zelena rast;
3. opozarja na pomembno vlogo Evropske službe za zunanje delovanje pri usklajevanju politik za razvoj, zlasti vlogo delegacij EU pri spremljanju, opazovanju in omogočanju posvetovanj in dialoga z zainteresiranimi stranmi in državami partnericami o učinku politik EU v državah v razvoju; poudarja, da je potrebna širša razprava z vsemi deležniki, kot so nevladne organizacije in civilnodružbene organizacije;
4. obžaluje status dokumenta Komisije SWD(2013)0456 – zgolj delovni dokument –, v zvezi s katerim za razliko od sporočila, ki je bilo prvotno predvideno po delovnem dokumentu iz leta 2011, ni potrebna odobritev kolegija komisarjev, kar je za besedilo, ki zadeva tako politično področje, kot je usklajenost politik za razvoj, paradoksalno;
5. poziva Komisijo, naj ohrani svoja prizadevanja na področju razvoja in človekovih pravic, in opozarja na njihovo vlogo pri spodbujanju in usklajevanju politik Unije; meni, da mora Komisija dejavno spodbujati usklajeno in sodobno vizijo razvoja človeštva, da bi tako uresničila cilje novega tisočletja in izpolnila sprejete zaveze;
6. poziva Komisijo, naj naroči redne neodvisne naknadne ocene razvojnega učinka osrednjih politik, za katere je zaprosil Svet; poudarja, da je treba izboljšati sistem Komisije za oceno učinka, tako da se jasno predstavi usklajenost politik za razvoj in zagotovi, da postane razvoj poleg ekonomskih, socialnih in okoljskih učinkov četrti osrednji element pri analizi;
7. poudarja, da je treba izoblikovati resnično pedagogiko v zvezi z načinom vključevanja usklajenosti politik za razvoj na različna področja političnega delovanja, saj je taka pedagogika ključna za ozaveščanje evropskih državljanov o letu 2015 kot evropskem letu razvoja; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj uslužbencem, ki ne delajo v službah za razvoj, zagotovita specifično usposabljanje o usklajenosti politik za razvoj in razvojnemu učinku;
8. potrjuje, da je treba imenovati stalnega poročevalca za razvojno agendo za obdobje po letu 2015, ki bi moral biti pozoren tudi na ustrezno upoštevanje usklajenosti politik za razvoj;
9. poudarja, da bi lahko Evropski parlament odigral pomembno vlogo v procesu spodbujanja usklajenosti politik za razvoj, tako da bi temu področju namenil prednostno mesto v parlamentarnih agendah, povečal število srečanj v zvezi z usklajenostjo politik za razvoj med odbori in parlamenti, spodbujal dialog o tej temi s partnerskimi državami in podpiral izmenjavo stališč s civilno družbo; želi spomniti, da so strukturirani letni sestanki med nacionalnimi parlamenti držav članic in Evropskim parlamentom

pomemben način za krepitev usklajenosti politik za razvoj in usklajevanja;

10. poudarja, da je treba v Uniji izoblikovati neodvisni mehanizem za formalno zbiranje in obravnavo pritožb, ki jih vložijo državljani ali skupnosti, prizadeti zaradi politik Unije;
11. poudarja, da mora usklajenost politik za razvoj zagotoviti aktivno sodelovanje civilne družbe, vključno z ženskimi skupinami, krepitev vloge žensk v procesih odločanja kot tudi s polno vključenostjo strokovnjakov za enakost spolov;

Prednostna področja ukrepanja

12. poziva, naj bo upravljanje migracijskih tokov skladno z razvojnimi politikami EU in držav partneric; meni, da je zato potrebna strategija, ki bo obravnavala politične, družbenoekonomske in kulturne okoliščine in si bo prizadevala za oživitev celotnih odnosov Unije z njenimi najbližjimi sosedi; poleg tega poudarja, da je pomembno reševati vprašanja, povezana z družbeno in poklicno integracijo migrantov in z državljanstvom v sodelovanju z državami izvora in tranzita;
13. poudarja, da trgovina in razvoj nista vedno popolnoma združljiva; meni, da bi morale države v razvoju selektivno odpirati svoje trge; poudarja pomen družbene in okoljske odgovornosti zasebnega sektorja in meni, da pri liberalizaciji trgovine ne bi smeli pozabiti na socialne in okoljske pogoje, kot so standardi Mednarodne organizacije dela; opozarja, da je treba te reference vključiti v sporazume Mednarodne trgovinske organizacije, da bi tako preprečili socialni in okoljski damping;
14. v zvezi s tem opozarja, da so stroški vključitve takih standardov veliko nižji od negativnih posledic na področjih socialne zaščite, zdravja ljudi in pričakovane življenjske dobe v primeru njihovega neupoštevanja;
15. pozdravlja dejstvo, da EU priznava pomen malih kmetij v boju proti lakoti, in zahteva sistematično oceno učinka evropske kmetijske, trgovinske in energetske politike, vključno s politiko pridobivanja biogoriv, ki bodo na države v razvoju najverjetneje negativno vplivale;
16. ponavlja, da je treba več pozornosti nameniti čim večji sinergiji med politikami EU o podnebnih spremembah in razvojnimi cilji EU, zlasti v smislu uporabljenih orodij in instrumentov ter koristi vzporednega razvoja in/ali prilagajanja podnebnim spremembam;
17. meni, da se je treba izziva podnebnih sprememb lotiti s strukturnimi reformami, ter zahteva sistematično ocenjevanje tveganj, povezanih s podnebnimi spremembami, na vseh področjih političnega načrtovanja in procesa odločanja, vključno s področji, povezanimi s trgovino, kmetijstvom in prehransko varnostjo; zahteva, da se rezultati zadevnega ocenjevanja uporabijo v okviru instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja za obdobje 2014–2020, da bi tako pripravili jasne in usklajene dokumente z nacionalnimi in regionalnimi strategijami;
18. sicer priznava pozornost, namenjeno različnim vidikom usklajenosti razvojnih politik, vendar meni, da bi EU morala sprejeti konkretne ukrepe za boj proti davčnim utajam in

spopadanjem z davčnimi oazami; poziva Komisijo, naj v letno poročilo o izvajanju pobude za surovine vključi tudi informacije o učinku novih sporazumov, programov in pobud o državah v razvoju, ki so bogate z naravnimi viri;

19. priznava visoko raven odgovornosti, ki jo ima EU pri zagotavljanju, da njeno ribištvo temelji na enakih standardih ekološke in družbene trajnosti ter preglednosti v vodah Unije in zunaj njih; ugotavlja, da je v ta namen treba usklajevati delo znotraj same Komisije ter med Komisijo in vladami posameznih držav članic;
20. poudarja, da morajo biti ribiški sporazumi med Unijo in tretjimi državami, zlasti državami v razvoju, večinoma orodja za krepitev partnerskih odnosov Unije z državami v razvoju in jih je treba vključiti v okvir trajnostnega ribištva, s katerim se tem državam pomaga pri razvoju lastnega gospodarstva;
21. še posebej opozarja na svoja prizadevanja za to, da se ne bi financirale obsežne energetske infrastrukture z negativnimi socialnimi in okoljskimi vplivi;
22. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

OBRAZLOŽITEV

Usklajenost politik za razvoj je postala orodje celostne politike.

Cilj tega orodja je preprečiti neskladnosti, ki izvirajo iz politik Evropske unije, da bi se tako izognili negativnim vplivom na države v razvoju.

Čeprav je poročilo Birgit Schnieber-Jastram (2012/2063(INI)) iz prejšnjega proračunskega leta zelo izčrpno in mu služi kot vodilo, bi se poročevalec želel osredotočiti na način in mehanizme, s katerimi bi se lahko zagotovila najboljša možna skladnost, da se tako izognemo nekaterim nedoslednostim.

Osrednji predlogi tega poročila so:

- arbitražni mehanizem pod okriljem predsednika Evropske komisije, ki bi moral ob upoštevanju zavez, ki jih je sprejela Unija na področju usklajenosti politik za razvoj, odločati v primeru razhajanj (prvi odstavek);
- pomembna vloga, ki bi jo Evropski parlament lahko odigral v procesu spodbujanja usklajenosti politik za razvoj (sedmi odstavek);
- potreba po vzpostavitvi neodvisnega mehanizma v Uniji za uradno zbiranje in obravnavo pritožb, ki jih vložijo državljani ali skupnosti, ki jih zadevajo politike Unije (osmi odstavek).

Poročevalec obžaluje tudi, da je Komisija namesto sporočila, ki je bilo sprva predvideno, predložila le navaden delovni dokument.

To je še toliko bolj obžalovanja vredno, ker za tak dokument ni potrebna odobritev kolegija komisarjev, čeprav gre za politično pomembno področje.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	3.3.2014
Izid končnega glasovanja	+ : 15 - : 0 0 : 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Eva Joly, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Michèle Striffler, Ivo Vajgl
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Kriton Arsenis, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Isabella Lövin, Csaba Óry, Judith Sargentini, Horst Schnellhardt